

Čtvrtek 7. června 2018

Po včerejší túře se nám krásně spalo, vstáváme kolem půl osmé. Oblékání a ranní hygienu zvládáme už samostatně a na osmou hodinu už sedíme v jídelně na snídani. Dnes máme chléb s rybičkovou pomazánkou a zeleninku.

Po snídani přichází pošta - pohled dostal opět každý a měl z něj velkou radost. Nezbytné foto, obléknout a hurá ven hledat dopis od Krakonoše.

Z dopisu jsme se dozvěděli, že máme strávit dopoledne u chaty. Využíváme čas a vyrábíme si trička - každý vybírá obrázek, který si následně na tričko s pomocí paní učitelky vysavuje. Zbytek času využívám ke hrám u chaty, běhání a válení sudů po stráni kolem chaty. A došlo i na meloun 😊

A už je čas oběda. Čočková polévka a... ano!!! Je to tady!!! Borůvkové knedlíky!!! Pusy a jazyky jsou za chvíli modré a bříška spokojená. Mnozí z nás si i přidávají, takovou dobrůtku totiž nemáme každý den.

Po obědě a krátkém odpočinku vyrážíme ven. Tentokrát nám hledání dopisu zabralo více času - Krakonoš je filuta a nikdy nedává dopis na stejné místo... Po chvíli je dopis objeven - máme se prý vydat hledat poklad. Nepůjdeme podle vyznačené cesty, ale podle mapy, kterou musíme najít. To je ale fuška!!! Kdepak ta mapa asi je? Hurá!! Kubík mapu po chvíli nalézá. Společná porada nad mapou a už vše víme - cesta je označena a poznali jsme, že vede k Pražské boudě. Modré puntíky určitě znamenají, že v těch místech bude nějaký úkol, který musíme splnit. Nezbyvá, než vyrazit na cestu....

První úkol je hned na odbočce k chatě Barborka, máme zazpívat naši „školkopřírodňovou“ písničku. Dalším úkolem, který objevujeme u boudy Na Muldě, je vyjmenování stromů a rostlin, které rostou v Krkonoších. Cesta vede dál až k Husově boudě. Tady je další úkol - vyjmenovat krkonošské hory. I tenhle úkol jsme bravurně zvládli. Nezbytné foto se Sněžkou a jde se dál. Na křižovatce turistických cest hledáme další úkol. Máme napodobit zvířátka - nejen zvukem, ale i pohybem. To pro nás není žádný problém. Zorientováváme se v mapě a míříme po cestě směrem k Pražské boudě. U boudy Na Lučinách plníme poslední úkol - musíme vymyslet to, co se nesmí dělat v krkonošské přírodě. Do cíle už je to jen malý kousek - u mapy u Pražské boudy objevujeme upozornění, že máme hledat poklad. Ale kde? V okolí boudy? V lese? Ať chodíme kde chodíme, nikde nic. Po krátké poradě je rozhodnuto - zkusíme se zeptat přímo uvnitř v restauraci. A opravdu!!! Poklad nám Krakonoš nechal u pana vedoucího!!! Poděkujeme a jako bonus nám paní ředitelka kupuje výbornou borůvkovou domácí zmrzlinu. Mňam... rozdělujeme si

poklad - dinosaury a sladkosti a hřiště u Pražské boudy je naše. Hrajeme si tu až skoro do šesti hodin, kdy se musíme vrátit zpět na naši chatu.

U chaty už hoří ohýnek - vrháme se do opékání buřtíků. Poté si hrajeme a hrajeme... sluníčko svítí a nám se vůbec nechce do chaty. V půl deváté jdeme na pohádku a kreslení deníčku. Dnes nespěcháme do postelí - čeká nás stezka odvahy a na tu musí být přece pořádná tma!!!

Před desátou hodinou vycházíme do lesa. Jsme ozbrojeni baterkami, někdo se trošku bojí, ale statečně jdeme... na lesní cestě každý absolvuje úsek po tmě - a každý z nás to zvládl úplně sám!!! Jsme borci!!!

A teď už honem do postýlek, žádná sprcha, jen vyčistit zoubky... dobrou noc a zítra už bohužel domů...